

nost s klicanjem sv. Duha, nakar je govoril s prižnice o župniji, ki je družina božjih otrok, p. Jože Šavora, vodja vaje-niškega doma iz Ljubljane.

Po slovesnih večernicah so zažareli z vseh okoliških gričev kresovi in tudi žup-na cerkev je oznanjala z lepo razsvetlja-vo, da je pričel pri Veliki Nedelji 700let-ni jubilej.

Zalibog je bilo v nedeljo zjutraj slabo vreme, ki je motilo svečanosti, katere so pričele z rano službo božjo. Zbranim ver-nikom je pridigal semiški župnik g. Raj-ner Erklavec. Lepo je govoril o župniku kot očetu župnije. Pri sv. daritvi ob 9. uri je imel pridigo prior pater Valerijan Učak. Njegove besede so se nanašale na sv. mašo, ki je središče krščanskega živ-ljenja v vsaki župniji. Za pridigo je slu-žil pontifikalno sv. mašo ob asestenci re-dovne duhovščine veliki mojster — opat Robert Schälzky. Po končani sv. maši je bila zahvalnica za našega mladostnega kralja Petra II. ob priliki njegovega roj-stnega dne.

Igra »Naša apostola« je odpadla zaradi slabega vremena.

Drugi in tretji dan jubileja.

Drugi dan 700letnice 7. september je bil predvsem posvečen spominu vseh onih Velikonedeljanov, ki so v tej dolgi dobi umrli. V nabito polni cerkvi je daroval slovesno črno sv. mašo ob 6. uri zjutraj p. prior Val. Učak. Po sv. maši je bila procesija na prenovljeno ter okrašeno pokopališče, kjer je govoril g. p. prior.

Popoldne krog 5. ure se je zbrala vsa župnija k slovesnemu sprejemu ljubljans-kega škofa. Zvonovi so odzvonili, topiči so odgrmeli, ko sta vladiko pozdravila velikonedeljski g. župnik in škofov koroški rojak g. učitelj Kotnik. Sprevod je zavil po sprejemu v cerkev, kjer je imel pridigo o presv. Rešnjem Telesu središki g. župnik p. Alfonz Klemenčič. Po cerk-venem govoru se je številni narod razvil v nočno evharistično procesijo, ki se je pomikala skozi Veliko Nedeljo ob svitu bakel. V res veličastnem pohodu je nosil

Krajevne šolske odbore prosimo, da svo-ja naročila za šolske potrebščine pošljejo na naslov: Tiskarna sv. Cirila v Maribor ali v Ptuj.

Najsvetejše ljubljanski g. škof. Zvonovi so slovesno pritrkavali iz župne cerkve, kresi so svetili, rakete so švigale, pokalo je iz topičev in narod je ganljivo prepe-val . . . Nočno procesijo je zaključil bla-goslov.

Končala je proslava 7. septembra s po-menljivo igro »Naša apostola« na obšir-nem dvorišču križniške pristave.

Sklepne slovesnosti so se vršile na Ma-rijin praznik 8. septembra. Pred rano sv. mašo je pridigal središki kaplan p. Nor-bert Klement o nebeški Materi Mariji. Tiho sv. mašo, med katero so pristopali verniki v obilnem številu k mizi Gospodo-vi, je odslužil ljubljanski knezoškof.

Kmalu po rani sv. maši so pričakali na meji fare konjeniki in kolesarji našega nadpastirja, kjer mu je izrekel dobrodo-šlico g. Rajh. Ljudje iz sosednih župnij so prihitali pod vodstvom duhovščine v procesijah, da pozdravijo s številno mla-dino svojega škofa. Po prisrčnem pozdra-ru z mahanjem z robčki so govorili vlad-iki v pozdrav: domači g. župnik, zastop-

nik občine, šole, gasilcev ter ljudskošol-ske mladeži.

Prevzvišeni se je zahvalil za prisrčni sprejem in se je podal z duhovniki na tri-buno, na kateri je bil oltar in govorniški oder.

Številne množice je navduševal za žup-no cerkev kot skupni dom vseh župljanov ljubljanski škof. Po pridigi je odslužil ti-ho sv. mašo z ljudskim petjem in ob spremljevanjem središke godbe naš kne-zoškof.

Po službi božji je otvoril slavnostno zborovanje g. prior p. Učak. Po izreče-nem pozdravu na cerkvene ter svetne do-stojanstvenike so bile odposlane tri brzo-javke: sv. očetu, kralju in velikemu moj-stru. Sledil je govor našega nadpastirja. Za škofom so govorili: starešina srezke-ga sodišča v Mariboru g. dr. Lovrenčič, ki je kot slavnostni govornik obravnaval razmerje med župnijo ter javnim življe-njem, ter za njim še zastopniki vseh žup-nij velikonedeljske dekanije.

Po končanem zborovanju je pel narod zahvalno pesem in naš vladika je podelil kot zaključek 700letnega tridnevnega ju-bileja navzočim množicam blagoslov z Najsvetejšim.

Popoldne je bila na križniški pristavi ponovitev igre »Naša apostola«, kateri sta prisostvovala oba slovenska škofa.

PROSVETNI TABOR V PETROVČAH.

Prosvetni tabor katoliških mož in fantov se vrši 20. septembra 1936 v Petrovčah s sv. ma-šo ob devetih in pridigo. Govori teharski gosp. župnik Pavel Vesenjāk. Po službi božji bo zbo-rovanje. Vsem katoliško zavednim moškim kli-čemo: na veselo svidenje pri Materi božji v Pe-trovčah! Vsi na praznik!

Narodna prosveta v Središču ob Dravi vpri-zori v nedeljo dne 27. septembra ob 7. uri zve-čer veseligr s petjem v petih dejanjih »Šte-

vilke gospe Rožmarinke«. Vljudno vabljeni vsi prijatelji smeha in obenem pouka.

Zgornja Ponikva. Lepo se je obnesla 8. sept. cerkvena slovesnost na Gornji Ponikvi, ob ka-terih priliki je bila blagoslovljena nova fantov-ska zastava mladeniške organizacije. Zastava je krasno delo šolskih sester iz Maribora. Poleg številnih botrov in boterc je bil slavnostni bo-ter tudi mestni župan celjski g. Mihelčič, ka-terih je tudi pri dopoldanski cerkveni proslavi imel na navzoče pomemben govor. Mladeniška organizacije je pod vodstvom Razdevšek Tileka popoldne vprizorila igro »Igra od dobrote«. Pri celodnevni proslavi je igrala rudarska godba iz Velenja. Mladeniški organizaciji za tako hiter napredek moramo le častitati!

»Če jih pri enem kraju naženeš, ti pri drugem spet prilezejo . . . Pregnati te zalege nisi kos.«

»Da, da, v desetih letih znamo imeti že prav-čedno število ciganov na Bistrici,« jo je spet Rutar zasolil.

Ravnjak je menil, da letijo te besede na njegove bodoče otroke; živo je zardel in zaškripal z zobmi. Toda že so se oglasili drugi:

»Tako se nam bo zgodilo kakor onim na Beli . . . Da, tam so pred petdesetimi leti sprejeli neko ciganko z otrokom; danes pa je že čez sto ciganov, ki imajo vsi na Beli domovinsko pravico . . . Beljani pa plačujejo za njimi, da se jim črno dela pred očmi, take doklade imajo. Kaj mislite: toliko beračev in potepuhov na eni občini!«

Ko da bi mu s kolom po glavi razbijal, tako je bilo Ravnjaku. Nekaj časa se je še otepal, potem pa je obsedel ves skrhan in malodušen. Da bi ga do kraja pritisnil, mu je Stopar tole zasolil:

»Občinski možje smo dolžni, da varujemo občino vsake škode. Ako ostaneš pri svoji nameri, nam ni druge, ko na glavarja se moramo obrniti.«

»Vsaj župana moramo dobiti drugega, takega, ki se ne bo s cigani bratil,« je zarogovilil Rutar.

Tedaj je Ravnjak prebledel in se od jeze stresel. Pobral je klobuk in odropotal, ne da bi koga po-zdravil.

Ko je prišel domov, so se ga posli kar prestrašili, tak je bil. Obraz mu je bil spačen, ne besede ni rekel, ni jedel nič, niti slekel se ni, kakor zmešan je letal ves večer po svoji čumnati gor in dol. Šele proti polnoči se je toliko umiril, da je začel trezno misliti.

Živo se je spomnil vsega, kar so mu govorili občinski možje, spomnil tudi tega, kar mu je sestra nametala v obraz, vse bolj ga je navdajal strah pred sramoto in ponižanjem, ki ga je čakalo, in nič dru-gega ni imel, da bi se bil branil pošastnih prikazni bodočnosti kakor svojo ranjeno ljubezen in sočutje z dekletom in besedo, ki jo ji je dal . . . V duši mu je divjal vihar in ga gnal skoraj v obup. Zdaj je bil videz, da je zmagala ljubezen; koj nato so mu za-mračili srce strahovi, ki so jih zbudili neusmiljeni ljudje.

Najhujše se mu je zdelo to, da bi vsa reč prišla pred okrajnega glavarja. Okrajni glavar ga je zelo čislal in mu je že večkrat pokazal, koliko na njega da. Da bi ga pred tem osmešili, da bi ga ta moral grajati, morda celo odstraniti, to se je zdelo Rav-njaku bolj strašno ko vse drugo.

Dva dni in dve noči je vihrala burja v njegovi duši; potem je čast premagala ljubezen. Odločil se je, da se ciganke odreče in se z njo lepo pobota. Ta svoj sklep je takoj razodel nekaterim občinskim možem, ki so ga po vsej fari razglasili.

(Dalje sledi.)

železniških prelazih do-sedanje zatvornice s signalnimi svetilkami. Te luči bo mogoče vpe-ljati, ker se je že posre-čila tozadevna iznajdba nekemu češkemu inžen-nerju. Nova vpeljava bo posebno velikega po-mena za avtomobiliste, katere bo v noči opozar-jala na prihod vlakov in bo izostalo toliko trčenj avtomobilov z lokomotivami.

Indijanci so imenovali svoje pipe tobago.

Kolumb, odkritelj A-merike, je naobrnil to besedo na zelišče, kate-rega so palili Indijanci v svojih pipah in je krstil rastlino za tobac-co. Naša beseda tabak je nastala iz omenjene-ga nerazumevanja.

Smarje pri Jelšah. Letošnja počitniška sezona našega prosvetnega društva je pomenila zastoj. Doslej so študentje v počitnicah vedno prinesli nekaj več življenja v dom celo v času, ko je bil uradno zaprt in ko naše prosvetno društvo ni smelo živeti. Letos je že vse kazalo, da bo ostal Katoliški dom ves čas zaprt, nekateri študentje so bili namreč dalj časa odsotni, vendar so nas tik predno so se razkropili po šolah, povabili na igro »Luč z gora«. Igra iz študentovskega življenja so nam podali z malimi izjemami študentje sami. Toliko domačih študentov še Katoliški dom menda nikdar ni združil pod svojo streho. Mnogi so tokrat sploh prvič stopili v ožji stik z našim domom in z življenjem v njem. Pozdravljamo jih in jih prosimo, da se še vrnejo in dokažejo, da žive iz ljudstva za ljudstvo. Igra je lepo uspela in je lahko žal vsem tistim, ki so ostali doma. Prav ugodno so jo ocenili tudi tisti, ki so jo videli v Celju, kjer so pač tehnična sredstva na odru mnogo boljše kot v Smarju. Izmed društvenih odsekov je vsekakor najbolj delaven dekliški pod vodstvom Anderluhove Nežke. Drugim odsekom, zlasti fantovskemu, se močno poznajo

»leta strahote«, ko so nam dom zaprli. Mnogo se nam jih je porazgubilo, mladih ni bilo, sedaj je začetni težko še posebno zato, ker nimamo med vso trško inteligenco nobenega, z izjemo g. kaplana Veseliča, ki bi hotel svoje sile posvetiti prosvetnemu delu.

»Ognjišče«, dekliško zavetišče slovenskih deklet v Zagrebu. Po likvidaciji dekliškega društva »Naš dom«, ki je imelo pet let lastno zavetišče in biro v Zagrebu, osnovano je letos novo zavetišče za naša dekleta pod imenom »Ognjišče«. Pravila so po g. banu potrjena, društveni prostori se nahajajo v Solovljevi ulici 3, druga postaja s tramvajem št. 8 od glavnega kolodvora, na križpotju Draškovičeve, Radišine in Solovljeve ulice. Društvene sobe so lepo urejene s kopalnico in kuhinjo. Društvo ima na razpolago 20 postelj. Za dekleta, ki iščejo službo, ali so brez nje, so ti prostori pravi odmor in udobno zavetje. Dekleta, ne pozabite na Solovljevo ulico št. 3! Tudi dijakinje, ki študirate na zagrebški univerzi, ste dobrodošle! Za vas ima društvo po potrebi posebne sobe! Društvo vodijo dekleta sama pod nadzorom vodstva Marijine kongregacije slovenskih deklet v Zagrebu.

pomoč domačinov in tujcev je premagala vse težkoče. Sedaj je še samo treba poravnati odprte račune v skupni vrednosti okrog 15.000 D. Ako bo 20. septembra lepo vreme, pridite na razgled, v slabem vremenu se preloži slovesnost na 27. septembra!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Na angelsko nedeljo smo obhajali 50letnico pokopališke kapelice in 70letnico sedajnega pokopališča. Prostorno in lepo kapelico je dala postaviti popolnoma na svoje stroške tržanka-vdova Katarina Kariatec. Vsled velikega nasprotovanja nekaterih faranov je trajalo delo štiri leta. Dne 5. septembra 1886 je blagoslovil kapelo magdalenski dekan in častni kanonik Tomaž Rožanc. 50letnico smo obhajali s procesijo ob 10. uri od župnijske cerkve na pokopališče, s pridigo na prostem in s peto sv. mašo v kapelici. Pokopališče je bilo za ta dan lepo okinčano, skoraj tako, kakor o Vseh svetnicah. Žal, da je slabo vreme slovesnost močno pokvarilo, ker je ravno ob pričetku službe božje najhujše deževalo. Pokopališče je bilo blagoslovljeno 24. aprila 1866. Komaj 14 ovčic je bilo na njem pokopanih in že se jim je pridružil pastir, takratni župnik Miha Peserl. V 70 letih je umrlo v župniji 3834 oseb. Od teh jih je pokopanih 3664 na domačem pokopališču, ostali pa zaradi bližine na pokopališčih sosednih župnij. Po veri so vsi rimokatoličani, samo dva sta grškokatoliške vere, eden pravoslavne, eden luteranske in eden mohamedanske vere. Da si bomo omenjeni obletnici bolj globoko vtisnili v spomin, sta v prvem tednu meseca septembra zamenjala svoji službeni mesti č. g. kaplana Janko Petan in Ivan Voda; prvi iz št. Lovrenca v Haloze, drugi od Sv. Andraža na Pohorje. Sedaj bodo menda zadovoljni in srečni tisti gotovi ljudje, ki jim nikjer in nikdar ničesar ni po volji, ako ne gre vse po njihovi volji!

Grajena. Pod vurburšim gradom izvira potok Grajena, odtod tudi ime Grad-jena, in se izliva pod Ptujem v Dravo. Nemški pesnik Volfram Ešenbach je že več kot pred 700 leti omenjal ta potok v pesmi »Parsival«. Na sredini pota med Ptujem in Vurbergom je zdaj občina Grajena čez ta potok dala napraviti most, kateri je bil 8. septembra blagoslovljen v navzočnosti g. občinskega predstojnika, več odbornikov in drugega ljudstva. Največ truda za novi most je imel g. Franc Petek, zato bodi ta njemu in celemu občinskemu odboru izrečena dolžna javna zahvala!

Središče ob Dravi. Redek jubilej smo doživeli te dni v Središču, 100letnico Čurinove babice. Sto let, to je pač velika milost od Boga, posebno če je človek še tako pri moči in zdravju. Zanimivo je tudi to, da se je ta žena prvič v življenju na svoj stoletni rojstni dan peljala z avtomobilom in sicer k službi božji. Naj jo Vsemogočni še dolgo ohrani med nami, to našo najstarejšo faranko!

Male dole pri Vojniku. V splošnem se lahko trdi, da se razmere zboljšujejo, odkar vodi notranje ministrstvo mož poštenja in pravice, naš priljubljeni voditelj dr. Anton Korošec, ki nam je v vseh težkih bojih za slovensko stvar stal ob strani kot naš največji prijatelj. Sedanja vlada je na poštenosti zasnovana in tudi njeni uspehi so vidni. Narod bo podpiral vedno one, ki se tudi za njega trudijo, da mu po možnosti zboljšajo položaj. Ravno JNS vlade tega niso marale, da bi pomagale, temveč slo jim je za svoje koristi. Pri sedanjih občinskih volitvah pa bomo temeljito obračunali z ostanki JNS, ko bomo vsi volilci oddali svoj glas za JRZ kandidata in s tem pokazali, da hočemo imeti v občinah poštene in značajne moše, ki nam naj upravičajo občine. Pojdimo vsi z energično silo

Odprta noč in dan so groba vrata.

Jarenina. V soboto 5. t. m. je mrtvaški zvon razglašal, da je vzela zadnje slovo preblaga in zgledna mamica gospa Julijana Knupleževa v Jarenini, kjer je legla 8. t. m. v svoj zadnji zemeljski dom, v grob ob ljubkih čričkovih hribočkah solčnih Slovenskih goric. Plemenita blagopokojnica je vodila svoje otročiče in ves svoj dragi dom po jasni poti ljubezni do Boga in blaženega miru do bližnjega. Iz njenih ust se ni nikoli slišala žaljiva beseda opravljanja, kaj šele obrekovanja. Njeno najljubše razvedrilo je bila lepa pesem v slavo Bogu in v veselje ljudem, in to še tudi, ko je že bila z materinskimi in gospodinjiskimi skrbmi močno obremenjena. Bila je vneta zborna pevka pri Sv. Jakobu in še zadnji čas kot posestnica v Jarenini, kjer njen mož danes oskrbuje orglarsko službo. Zapuščta soproga, tri hčerke in sma, ki dovršuje vseučilišče. Jasni zgled plemenite matere in gospodinjice Julijane Knupleževe ostane v trajnem spominu Slovenskih goric.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. V ponedeljek 7. t. m. je za vedno zatisnil svoje trudne oči Miha Klemenčič, kmet v Podgorcih. Pokojnik, ki je bil star šele komaj 54 let, je bil šaljive narave, pošten mož in skrben oče svoji družini. Iskal je zdravja v ptujski bolnišnici. Ker mu tam niso mogli pomagati, je šel v Maribor, pa tudi tam ni bilo pomoči zanj. Prišel je domov, kjer je po pordnevnem trpljenju Bogu vdano umrl. Pogreb se je vršil v sredo 9. t. m. ob obilni udeležbi

ljudstva. Na pokopališču se je poslovil od rajnega domači g. župnik. Pevci so mu zapeli na domu »Vigred«, na pokopališču pa »Gospod, daj mu mir«. Preostalim naše iskreno sožalje! — V nedeljo 6. t. m. pa smo pokopali Marijo Janžekovič iz Sterjanec. Rajna je bila najstarejša lenarčka župljanka, stara 93 let in mati banskega svetnika g. Alojza Janžekoviča. Naj v miru počiva!

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Ni še minulo pol leta, ko smo pokopali Horvat Nežo iz Cvetkovec. V četrtek pa smo spremili na zadnji poti njenega moža Horvat Janeza, veleposestnika iz Cvetkovec. Rajni, ki je bil brat pokojnega velikonedeljskega dekana g. Friderika Horvata, je svojo bolezen prenašal potrpežljivo in Bogu vdano. Bil je mož kremenitega značaja in blagega srca. Skoro 30 let je bil načelnik krajevnega šolskega odbora pri Sv. Lenartu in večletni občinski odbornik. Pogreb, ki se je vršil v četrtek 10. t. m., je vodil č. g. Bratušek, dekan od Svetinj, ob asistenci štirih č. g. duhovnikov. Pogreba se je udeležila večja množica ljudi, da so mu skazali s tem zadnjo čast. Domači pevci so mu zapeli »Vigred« in »Oh, kak pesem moja«. Hčerka in sestra naše sožalje!

Podsreda. Kruta smrt je ugrabila v Gorjanah v župniji Podsreda 28letnega gospodarja Franca Dušič. Ob veliki udeležbi ljudstva in splošni žalosti je bil zadnji nedeljo pokopan. Naj mu sveti nebeška luč!

Sv. Pankracij na mejl. Na kvaterno nedeljo 20. septembra se obhaja slovesna obletnica blagoslovitve razglednega stolpa in obenem pregled dovršenega dela. Ravno pred tem deževjem so se dokončala dela v podrobnostih. Streha na stolpu je vsa nova iz mecesnovnega lesa, katerega so darovali domači kmetje, je bila sedaj prepleškana s minijum, ki je prevlečen s

rebrnlin lakom. Tako je preskrbljeno za trpežnost na taki višini za dolga desetletja. Zidajji so pobelili stolp, kar je starega zidu, novi dožidek 4.30 m je bil lani zariban s cementno malto v zarisih in tako se vidi od daleč sicer nekoliko temen ta zid, se bo pa sčasoma obledil tako, da pride lepo kamenje do pravega izraza. Hvala Bogu in vsem dobrotnikom, ki so pripomogli do dovršitve tako potrebnega stolpa na tej prelepi točki! Ko bo prilika nanese, se bo objavilo vse delo v podrobnosti in tudi žrtve posameznikov, kakor v celoti. Lepo je bilo delo in tudi prav naporno, a dobra volja in blaga